

EXPUNERE DE MOTIVE

În România, activitatea de protecție civilă este reglementată, de aproximativ un deceniu, în principal de *Legea protecției civile nr.106/1996, cu modificările și completările ulterioare*, și de *Ordonanța Guvernului nr.47/1994 privind apărarea împotriva dezastrelor*, aprobată prin Legea nr. 124/1995, cu modificările și completările ulterioare. La acestea se adaugă un număr foarte mare de reglementari subsecvente ori conexe legii, care alcătuiesc un sistem legislativ vast și complex, mai mult sau mai puțin concretizat și aplicat la nivel relațional și instituțional.

La data intrării în vigoare, actele normative invocate au reprezentat un real progres în reglementarea relațiilor sociale din domeniul de referință însă, datorită mutațiilor socio-economice majore survenite în ultimii ani în societatea românească și a ritmului în care se succed acestea, precum și a intrării în vigoare a prevederilor legale prin care se instituie un nou sistem național de management al situațiilor de urgență, multe dintre normele din cuprinsul acestora au căzut în desuetudine sau au fost abrogate expres ori implicit. Alte reglementari, chiar de nivelul legii, cum este cazul *Ordonanței de urgență nr. 14/2000 privind înființarea formațiunilor de protecție civilă pentru intervenție de urgență în caz de dezastre*, aprobată cu modificări prin Legea nr.448/2001, cu modificările ulterioare, au rămas simple exerciții de voință ale legiuitorului, lipsa fondurilor financiare împiedicând, efectiv, vreme de patru ani, punerea în aplicare a prevederilor acesteia.

Totodată, modificările radicale ale situației geopolitice, accelerarea procesului de globalizare, noul statut internațional al României și angajamentele internaționale asumate de țara noastră în dubla calitate de membru al alianței militare NATO și de stat candidat la aderarea în Uniunea Europeană și, nu în ultimul rând, noile tipuri de riscuri la adresa securității naționale, în general și a siguranței comunității și cetățeanului, în special, impun adaptarea și armonizarea legislației interne cu documentele internaționale incidente domeniului protecției civile.

Pe de altă parte, procesul de stabilizare a sistemului legislativ, în raport cu cerințele de perspectivă ale dezvoltării economico-sociale a societății, presupune cu necesitate concentrarea prevederilor în domeniu într-o reglementare nouă, unitară, în vederea eliminării paralelismelor și neconcordanțelor existente în cuprinsul actelor normative aflate în vigoare, astfel încât să se asigure, cel puțin în plan conceptual și normativ-instituțional, premisele îndeplinirii exigențelor de siguranță publică a cetățenilor la nivelul standardelor impuse de legislația comunitară europeană în materie.

În vederea realizării obiectivelor enunțate și în conformitate cu prevederile Planului de acțiune al Programului de guvernare pe perioada 2001-2004, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.455/2001, a fost elaborat prezentul proiect de Lege privind protecția civilă.

Proiectul de lege valorifică și integrează novator concepțiile, principiile, direcțiile de acțiune și politicile de proiectare și implementare a acestora stabilite în legislație și documente programatice, cu accent pe cele validate de practica și doctrina în domeniu.

Dintre acestea, la stabilirea soluțiilor legislative propuse, s-a ținut seama, în principal, de prevederile „Strategiei de securitate națională a României”, ale „Programului de guvernare pe perioada 2001-2004”, ale *Ordonanței de urgență a Guvernului nr.63/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor*, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.604/2003, cu modificările ulterioare, ale *Ordonanței de urgență a Guvernului nr.21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență*, ale *Ordonanței Guvernului nr.88/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare pentru situații de urgență*, aprobată prin Legea nr.363/2002, cu modificările și completările ulterioare, ale „Strategiei naționale de protecție civilă”, ale Directivelor Comisiei Europene pe linie de protecție civilă, ale Mecanismului comunitar de facilitare a creșterii cooperării în intervențiile de asistență în domeniul protecției civile, precum și ale concluziilor rezultate din analiza modului în care este organizată protecția civilă în mai multe state europene etc.

Normele juridice propuse în cuprinsul proiectului de referință proiectează structuri flexibile, funcționale și eficiente, un sistem de relații intra și interinstituționale circumscris sistemului național de management al situațiilor de urgență, realizându-se, totodată, transpunerea în legislația română a directivelor europene în materie și adaptarea la condițiile României a modelelor de organizare a protecției civile din spațiul euroatlantic.

Structurile ce se propun a fi instituționalizate prin proiect sunt capabile, în condițiile repartizării, pentru această destinație, a fondurilor comunitare și a altor resurse la nivelul cerut de asigurarea optimului funcțional al acestora, să facă față tuturor sarcinilor privind protecția civilă, atât la nivel local cat și național, în condițiile concepției de ansamblu privind prevenirea și intervenția în situații de urgență, bazată pe principiile reducerii timpului de răspuns, creșterii capacității de intervenție, și al perfecționării sistemului relațional și de pregătire pe linie de protecție civilă.

Principalele elemente de noutate propuse în cuprinsul proiectului de lege sunt:

- creșterea rolului autorităților administrației publice locale, prin asigurarea unei autonomii reale în rezolvarea situațiilor de protecție civilă și implicit, creșterea responsabilității în organizarea și desfășurarea activităților specifice, prin trecerea unor atribuții ale administrației publice centrale în sarcina celor locale;

- înființarea formațiunilor de intervenție comunitare încadrate cu personal profesionist specializat, chemate să presteze servicii în interes public în situații de urgență;

- crearea bazei legale pentru constituirea de echipe de intervenție și experți, compatibile cu structuri din țările membre UE, în măsură să intervină în spațiul Comunității Europene și în afara acestuia;

- eliminarea numărului mare de structuri intermediare și paralele existente la nivel județean și local prin constituirea comitetelor județene pentru situații de urgență;

- sporirea autonomiei persoanelor juridice de drept public și privat în rezolvarea situațiilor de protecție civilă care vizează patrimoniul propriu și salariiților ori a publicului deservit de acestea;

- stabilirea Inspectoratului General pentru Situații de Urgență ca punct național unic de contact cu autoritățile internaționale în domeniul protecției civile și asistenței umanitare.

Din punct de vedere al sistematizării legislative, proiectul este structurat pe zece capitole, după cum urmează: Capitolul I „Dispoziții generale”, Capitolul II „Organizarea protecției civile”, Capitolul III „Drepturile și obligațiile cetățenilor”, Capitolul IV „Atribuții și obligații privind protecția civilă”, Capitolul V „Pregătirea pentru protecția civilă”, Capitolul VI „Protecția populației și a bunurilor materiale”, Capitolul VII „Limitarea și înlăturarea urmărilor situațiilor de protecție civilă”, Capitolul VIII „Asigurarea materială și financiară”, Capitolul IX „Contravenții și sancțiuni”, Capitolul X „Dispoziții tranzitorii și finale”.

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege anexat, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare, cu procedura de urgență prevăzută de art.76 alin.(3) din Constituția României, republicată.

PRIM MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE